

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilttéri cikkek stb. intézendők.

Nyilttéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — k
Fél évre . . . 3 frt — k
Negyed évre . . 1 frt 50 k
Külföldre 1 évre 8 frt — k
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg díj fizetendő.

A közös hadsereg.

Egy fontos közjogi kérdés felett határozott mult héten a minisztertanács Bécsben, királyunk ő felsége elnöke alatt. A határozat, mely királyi kézirat alakjában a hivatalos lapban már megjelent, kimondja, hogy a közös hadsereg, mely eddig császári királyi nevet viselt, jövőre császári és királyi címet vesz fel. Tehát csupán egy kis kötszó az a mit nyertünk, de ez a kis szó-ránk magyarokra nézve nagy horderővel bír, mert királyi nyilatkozatban kifejezett elismerése annak, hogy a közös hadsereg nemcsak az osztrák császárság, hanem a magyar királyság hadserege is. Az e tárgyban kiadott két királyi parancs következő:

I. Leirat a közös külügyminiszterhez.

Kedves gróf Kálnoky!

Azon elődeim által is követett szokásnak megfelelően, miszerint a monarchia haderejének elnevezése minden időben az uralkodó és legfőbb hadur mindenkor címéhez alkalmazkodott: inditva éreztem Magamat ezzel egyidejűleg kiadott parancsirat által, melyről Önnek másolatot küldök, elrendelni, hogy hadseregem és hadi tengerészetem, azoknak részei, közegei és intézetei ezentúl az eddigi helyett, jövőre a »császári és királyi« elnevezést vegyék fel és viseljék.

Ezen intézkedés, mely egyszersmind megfelel az 1867-dik évi idevonatkozó törvények által megállapított államjogi viszonyoknak, semmi módon nem csorbíthatja és nem érinti a közös hadsereg és hadi tengerészet egységét és elválaszthatatlanságát, úgy, a

mint azt a pragmatika szankezió alapelveire fektetett és azokból leszármaztatott 1867-iki törvények (a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományokra nézve az 1867. december 21-iki törvény; Magyarországra nézve az 1867. XII. törvény) elvileg és végérvényesen megállapították.

Megbizom Önt, hogy ezen kéziratomat a két miniszterelnök tudomására hozza.

Kelt Bécsben, 1889. évi okt. 17-én.

Kálnoky s. k.

Ferencz József s. k.

II. Parancsirat a közös hadügyminiszterhez.

Mostantól fogva hadseregem és hadi tengerészetem, azoknak részei, közegei és intézetei az eddigi helyett, a »császári és királyi« elnevezést fogják felvenni és viselni,

Ennek megfelelőleg tegyen meg Ön minden szükséges intézkedést.

Kelt Bécsben, 1889. évi október 17-én.

Ferencz József s. k.

A mi legalkotmányosabb uralkodónk ezen elhatározásával a magyar alkotmány iránti tiszteletének adott kifejezést, de egyszersmind azon erős bizalomnak is, melyet nemzetünk lojalitásába helyez, s melyet a legteljesebb háláérzettel kell fogadnunk.

S mi által róhatja le a magyar nemzet háláját szeretett uralkodójával szemben, ha nem azzal, hogy most már a közös hadsereget, mely iránt eddig társadalmunk annyi idegességgel viseltetett, igyekszik egy oty közös tulajdonnak tekinteni, mely mindkét államtest érdekeit egyaránt szolgálja és védelmezi.

Az a rideg, merev magatartás, melyet a magyar társadalom a közös hadsereggel szemben tanusított bizonyosan megszűnik, ha a

magyar elem, félretéve indokolatlan ellen-szenvét, igyekszik a hadseregben az őt jogosan megillető tért elfoglalni, s ha majd a közös hadsereg tisztí karában épen annyi vagy tán több lesz a magyar ember, mint idegen ajku, akkor önként megszűnnek azon ellentétek, mik eddig a hadsereg és társadalom között fennállottak.

Felséges királyunk maga mutatta meg a magyar nemzetnek az utat, melyen haladnia kell, s ugyszólva, kifejezést adott azon akaratának, hogy a magyar nemzet államiságához méltón képviselje és érvényítse magát a közös hadseregben A magyarnak kell, magyar nemzeti szellemet adni a közös hadseregnek.

Háromszékvármegye őszi rendes közgyűléséből.

(Folytatás.)

Háromszékvármegye 1890. évi közigazgatási és gyámhatósági költségeiről szerkesztett költségvetés szerint előirányoztatott összesen 43,810 frt. Ezzel szemben a fedezet 49,011 frt, mutatkozik 201 frt pénztári maradvány.

Az erdőgondnoksági pénzek 1888. évi kezeléséről készített számadás szerint volt a bevétel 11463 frt 72 kr., ezzel szemben a kiadás 9264 frt 10 1/2 kr., év végén a pénztári maradvány 2199 frt 61 1/2 kr.

A vármegyei közmunkaügyi szabályrendeletnek a váltásárák megállapítására vonatkozó 8-a hatályon kívül helyeztén, s mivel a váltásárák évről-évre való megállapítása a vármegyei őszi közgyűlés hatáskörébe tartozónak mondatott ki magas miniszteri leirattal, ennél fogva az igás közmunkaváltás ára 1890. évre egy igavonóállat után napjára 1 frt, két napra két frtban, a kézi napszám váltáságára napjára 40 krban, 6 napra 2 frt 40 krban állapított meg.

A „Székelyföld“ tárczája.

Hogy csinálják a fillérestélyt?

(Székely Malvina a f. hó 19-én tartott fillérestélyen.)

Tisztelt társaság!

Meg vagyok győződve, hogy sokan gondolják most: bizony jobban tenné az a kisasszony, ha fillérestély helyett arról beszélne, hogyan készítik a paprikás-csirkét, vagy a kürtös-kalácsot.

Elismerem kérem, igazuk van azoknak, kik így gondolkoznak. Világos, hogy a két említett dolog sokkal előbb való mint a fillérestély, már csak azért is, mert arra, hogy valaki fillérestélyre jöhessen, vagy épen egy fillérestélyt nyélbe üthessen, okvetlen szükséges, hogy jó étvágya, jó kosztja és jó egészsége legyen. Máskép nem daczolhat a sok viszontagsággal, melyeken egy vagy több fillérestély-rendezőnek keresztül kell mennie.

Ennél fogva, mint felolvasó, kötelességemnek tartom lehetőleg mindenik hallgatón követelését, a mennyire tehetségem engedi, kielégíteni, s bátor leszek előadni, hogyan készítik a jó paprikás csirkét.

Vég jó kövér, de nem nagyon kinőtt csirkét. Forralj vizet s midőn az épen fő, vágd el a csirke nyakát a gégején, közel a torokhoz, hogy gyorsan elvérezzék. Ezután forrázd le a fővő vízzel, kop-paszd meg szép tisztára, hasítsd föl, hogy belső részeit kivehesd, mosd meg jól néhányszor tiszta, hideg vízben, darabold szét s tölts reá ismét tiszta vizet.

Sült-sütőbe, vagy lábasba tégy zsirt a tűz-

helyre s midőn az már forró, vedd ki a vízből a darabokat, tedd a zsírba, sózd meg, de nem túlságosan, mert ha sósan főzöl, azt mondják: szerelmes vagy. Így süsd ki a csirke-darabokat szép pirosra. Ha már meg vannak sültve, hints paprikát a zsírba, de nem épen annyit mint a szegedi asz-szony, mikor két nem remélt vendége jön, hanem csak annyit a mennyivel gyöngye csipősséget ad-hatsz az egésznek. Ekkor hints a sültre egy fakánálnyi finom lisztet, keverd össze a zsírral, pár percig hagyd rántódni, hogy gyöngye piros színt kapjon, s aztán annyi vizet, vagy huslevet tölts hozzá, hogy a hust ellepje. A mártást, melyet így elkészítettél, még félmaroknyi apróra vágott petrezselyem levéllel fűszerezve, lassu tűznél kellőleg sűrűsödni hagyd, s aztán végre 2—3 jó kánálnyi tejfelt keverve, tetszés szerinti finom közzettel, vagy a nélkül, feladod.

A ki ezen étel mellett éhesen tud maradni, az soha életében nem lesz képes egy fillérestély el-rendezésére. Szolgáltnék szívesen még a kürtös-kalács receptjével is, de azt már jóval előttem, — sokkal illetékesebb egyén — egy gavallér igen szivre hatóan megénekelte s készítmódját is pontosan leirta; én legfőlebb még kevés tejet tölthet-nék az ő tésztaájához, erről tehát most hallgatok. Ha valaki még óhajtana a régi magyar konyha néhány produktumával megismerkedni, más alkalommal szívesen szolgálók. Hajlandó vagyok továbbá, szükség esetén a kíváncsiakat a rántás-keverés titkaiba, vagy a laskagyúrás művészetébe beavatni; most azonban, ha megengedik, tárgyam-hoz kezdek, itt az ideje.

Felütöttem egy világtörténelmi munkát, mert nem emlékeztem egész bizonyosan, vajjon az ó-korban szoktak-e fillérestélyeket rendezni. Ke-restem nincs-e felsorolva Herakles 12 csodatette közt egy fillérestély rendezése is, de nevezett hős ennél sokkal kisebb dolgokon fecsérelte el tehet-ségeit, mi felett én nem győztem eléggé csodál-[és sajnál]-kozni.

Kutattam más nép történetében, s úgy találtam, Didó királyné, csak Carthago építéseig merészelt vállalkozó szellemével hatolni, Semiranus csak a függő kertek építésénél, az uralkodásnál s a szomszéd birodalmak meghódításánál maradt.

Kyros, Krózus, Darius, Xerxes, maczedoni Fülöp, Nagy Sándor, Julius Caesar és mások, mindannyian könnyen jutottak a halhatatlansághoz, mert nem volt feladatuk fillérestélyt rendezni K. Vásárhelyt. De hiszen, ha ezt kellett volna ten-niök, mernék fogadni, hogy megakadt volna a tudomány, mert a mint meggyőződtem: „a régiek előtt a semmiből való teremtes fogalma ismeret-len volt“.

Tovább kutattam. Fillérestélynek a középkor-ban s az új korban is semmi nyoma. Nyilván a leg-újabb kor szülötte ez intézmény, de fájdalom, a történetírók elég figyelmetlenek voltak, hogy meg-örökítésére nem gondoltak. Pedig egy fillérestély rendezés, ha a harmincz éves háborúval nem ér is fel, de van annyi legalább is mint a hét éves há-boru.

Ne vádoljanak túlzással kérem, azonnal igazat fognak nekem saját tapasztalataik után is adni.

Tudnunk kell legelőször is, hogy a munka,

A vármegyei árvaszék azon előterjesztésére, melyben a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleánynevelő-intézet segélyezésére 1890-ik évre 200 frtnak a gyámpénztári tartalékalapból leendő kiutalhatására közgyűlési engedélyt kér, a közgyűlés által az engedély megadatott.

A vármegye területén létesítendő vasútépítés költségeire, a vármegye egész területére a vármegyei 2% pótdadó 7428 frt 23 kr. összegben kirovatott s a vármegye alispánja megbízott ennek felhajtása iránt a szükséges intézkedések megtételére.

A vármegye területén létesítendő szegényfimenház javára a vármegye egész területére a vármegyei 1% pótdadó 3714 frt 15 kr. összegben kirovatott s a vármegye alispánja megbízott ennek felhajtása iránt a szükséges intézkedések megtételére.

A vármegyei ipariskolai alap 1890. évi költségvetése szerint a várható bevétel 1750 frt 30 kr. ezzel szemben a szükséglet 1494 frt, mutatkozó pénztári maradvány 256 frt 30 kr.

A vármegyei iskolai alap 1890. évi költségvetése szerint bevétel 5685 frt 61 kr., szükséglet 4332 frt 11 kr., pénztári maradvány 1353 forint 50 kr.

A kézdívasárhelyi felsőnépiskola 1889–90-ik évi költségvetése szerint bevétel 191 frt 14 1/2 kr., szükséglet 592 frt 61 kr., hiány 401 forint 46 1/2 kr., mely a vármegyei tanalapból nyer fedezetet.

A vármegyei pénztár által 1884. évtől 1889-ik évi július 1-ig a háromszéki első takarékpénztár és a gazdák szövetkezeténél elhelyezett összegek után nyert kamatokról készített kimutatás szerint volt a bevétel 3183 frt 8 kr., kiadás 1483 frt 79 kr., 1889. évi július 1-én a pénztári maradvány 1699 frt 29 kr.

A vármegyei utalpap 1890. évi költségvetése szerint bevétel 64,648 frt, kiadás ugyanannyi.

Az 1890. évi községi költségvetések:

Papoly község 1890. évi költségterve, bevétel 3682 frt 47 kr, szükséglet 4681 frt 93 kr, pénztári maradvány 54 kr.

Tamásfalva község 1890. évi költségterve, bevétel 654 frt 35 kr, szükséglet 654 frt 36 kr.

Zabola község 1890. évi költségterve, bevétel 4766 frt 39 kr, szükséglet 4764 frt 34 kr, pénztári maradvány 2 frt 05 kr.

Páva község 1890. évi költségterve, bevétel 1856 frt 46 kr, szükséglet 1846 frt 53 kr.

Haraly község 1890. évi költségterve, bevétel 1856 frt 46 kr, szükséglet 908 frt 14 kr.

Imecsfalva község 1890. évi költségterve, bevétel 1176 frt, szükséglet 1164 frt 93 kr, pénztári maradvány 11 frt 7 kr.

Hilib község 1890. évi költségterve, bevétel 1490 frt, szükséglet 1411 frt 21 kr, pénztári maradvány 78 frt 79 kr.

Esztelnek község 1890. évi költségterve, bevétel 1393 frt 42 kr, szükséglet ugyanannyi.

Béla falva község 1890. évi költségterve, bevétel 420 frt 73 kr, szükséglet 1012 frt 44 kr, hiány 591 frt 71 kr, mely az állami adó arányában kirovandó pótdadóval és legelősi díj rovatal által lesz fedezendő.

Kurtapatak község 1890. évi költségterve, bevétel 559 frt 46 kr, szükséglet 1092 frt 89 kr, hiány 233 frt 43 kr, mely az állami adó arányában kirovandó pótdadóval lesz fedezendő.

Csomortán község 1890. évi költségterve, bevétel 516 frt 2 1/2 kr, szükséglet 1386 frt 33 kr, hiány 870 frt 30 kr, mely részben a föld és házadó arányában kirovandó pótdadóval, részben marhalegélési díjból lesz fedezendő.

Ika falva község 1890. évi költségterve, bevétel 416 frt, szükséglet 1346 frt 53 kr, hiány 930 frt 50 kr, mely az erdőből kapandó failetmény után kivetendő községi rovatal utján fog fedeztetni.

Futasfalva község 1890. évi költségterve, bevétel 559 frt, szükséglet 2209 frt 1 kr, hiány 1650 frt, mely az erdőből hozandó failetmény után az egyesekre kirovandó pótrovatal után lesz fedezendő.

Feltorta község 1890. évi költségterve, bevétel 419 frt 75 kr, szükséglet 1773 frt 73 kr, hiány 1353 frt 98 kr, mely az erdőből kapandó failetmény után az egyesekre kirovandó községi rovatal utján lesz fizetendő.

Páké község 1890. évi költségvetése, bevétel 2441 frt, szükséglet 2464 frt 42 kr, hiány 23 frt 42 kr, mely a bevételek emelkedéséből fog fedeztetni.

Gelence község 1890. évi költségterve, bevétel 7630 frt 92 kr, szükséglet 7630 frt 33 kr.

Szentkatolna község 1890. évi költségterve, bevétel 2490 frt, szükséglet 2409 frt 74 kr, pénztári maradvány 90 frt 26 kr.

Márkosfalva község 1890. évi költségterve, bevétel 1722 frt 60 kr, szükséglet 1718 frt 98 kr, pénztári maradvány 3 frt 62 kr.

Kézdí-Vásárhely város 1890. évi költségterve, bevétel 37,118 frt 77 kr, szükséglet 37,117 frt 88 kr, pénztári maradvány 89 kr.

Martonfalva község 1890. évi költségterve, bevétel 1768 frt 40 kr, szükséglet 1721 frt 58 kr, pénztári maradvány 46 frt 82 kr.

Hatolya község 1890. évi költségvetése szerint bevétel 440 frt, szükséglet 558 frt 42 kr, hiány 118 frt 42 kr, mely az állami adó arányában kivetendő 15%-os pótdadóval fog fedeztetni.

(Vége következik.)

Két közgyűlés.

Kézdí-Vásárhely, 1889. okt. 20.

A ki az emberbaráti intézmények iránt csak egy picinyke rokonszenvvel bír, annak valódi lelki gyönyörűsége, igazi élvezete lehetett ama két szép közgyűlésben, mely a mai napon tartatott meg városunk kőbelében. A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleánynevelő-intézet s a kézdívasárhelyi

„Stephánie-menedékház”, városunk e két fontos humán intézményének a siefolyt évben történt fejlődéséről számoltak be a közgyűlésnek, általános, élénk érdeklődés, lelkes hangulat s olyan tapintatos, szeretetreméltó vezetés mellett, mint a milyen csak ez intézetek alapító-elnöke báró Szentkereszty Stephánie urhölgynek különös talentuma s a mely egyedül képes a megjelentek ügyérdekeltségét állandóan a tárgyalás alatti ügyekre irányozni. Előbb a „Stephanie menedékház” közgyűlését nyitotta meg az elnök Bároné egy igen csinos, tartalomdu beszéddel.

Majd Erdélyi Károly a gyönyörű titkári, Vajna Károly jegyző a vagyonkezelő-bizottsági, leltározó bizottsági jelentéseket terjesztették elő általános figyelem és éljenzések mellett. Ezekből érdekesnek tartjuk közölni, hogy a menedékház jelenlegi vagyona a 11000 frtot készpénzben, alapítványokban meghaladja s jelenleg 14 helyi munkaképtelen öreg van elhelyezve s nyer gondos ellátást és ápolást. Az 1889-ik évi ellátás 704 frt 20 krt igényel, melyet a 897 frt 59 kr bevételből leszámítva, az alapvagyonhoz tökécsítendő 193 frt 39 kr. Azon részletes előterjesztés, hogy ez évben kiadott első „Évkönyv” 209 frt 38 krba került, tudomásul vétetett s az e ozára ez évi ápril 6-án tartott s 93 frt 3 krt jövedelmezett estélyi buzgó rendezőinek: Pásztohy Tibor aljárásbírónak és ifj. Tóth Istvánnak meleg köszönet szavaztatott, Tóth Sámuel buzgó igazgatósági tag elhunyván, a felett meleg részvételt fejezte ki a közgyűlés, s helyébe Baló László tanárt, az intézet egyik lelkes pátfogóját választotta meg.

Uj alapítványok is jelentettek be a közgyűlésen és pedig br. Szentkereszty Stephánie részéről újabban 53 frt 7 krt, melylyel eddigi alapítványa 1288 frtra emelkedett; Bartók Károly a város jeles polgármestere és neje zágoni Jankó Janka részéről, valamint Kovács Dániel bánfihunyadi polg. isk. tanító részéről (ki boldogult anyja emlékére tette) 25–25 frtos alapítványok, melyeket a közgyűlés hálás köszönettel fogadott.

Ezután gr. Szapáry Gyula miniszter köszönő-irata a küldött „Évkönyv”-ért, olvastatott fel éljenzések között.

Még több ily fontos ügy elintéztét nyervén, a jegyzőkönyv hitelesítésére Bartók Károly polgármester és Baló László kineveztettek, s ezzel az elnök báróné e közgyűlést bezárta, hogy rögtön reá megnyissa az „Erzsébet” árvaház közgyűlését. Az elnöki emelkedett szellemű megnyitó beszéd szóról-szóra jegyzőkönyvre vétetni határozatván, a közgyűlés állva hallgatta végig elnöknek a boldogult Rudolf trónörökös korai elhunytá fölött elmondott megható szavait, s emléket jegyzőkönyvben megörökíteni határozta. Erre Erdélyi Károlynak, az intézet titkárának, az év eseményeit hiven visszatükröztető jelentése következett, mely a titkárnak sok oldalu munkásságáért kifejezett meleg köszönettel vétetett tudomásul. Az intézet beléletét, szervezetét meglepő hiven adta vissza

melybe egy fillérestély létrehozása kerül, két részre oszlik:

1. Előkészületek.
2. A tulajdonképeni rendezés.

Tisztaba kell jönnünk még a fillérestélyek idejét illetőleg is.

A rendes fillérestély-idény október, november hónapokat foglalja magában, ritka eset, hogy szep-tember végére is juson belőle valami.

Ezeket tudva, képzeljék el kérem, hogy a nap ragyogóan süt a portól tikkadt földre, a fák dus koronája, a rétek puha füve, a mezők arany kalás-za, a kertek pompás virágai bádgyadtan, porleppen hajtják le fejüket, a madárkák nem énekelnek, minden teremtmény elrejtőzik, ki föld mélyébe, ki zöld lombok közé, ki kövek alá. A hév-mérő 28–30°-ot mutat, a naptár augusztus 1. és 15-e közt áll s a boldog emberek, kik nem tagjai a kézdívasárhelyi jótékony nőegyesületnek, még a kies fürdőkön, vagy jól befűtött szobáik-ban bűsölnek.

Az emberiség kevésbé boldog része azonban el-fogyasztván ebédjét, feszes parádéba csapja ma-gát és elindul a kézdívasárhelyi tanácsház diszter-mébe gyűlésezni.

Jaj annak, a ki pontos volt, mert legalább fél óráig egyedül kell azon a nagy problémán törnie a fejét, a melynek így szoktunk kifejezést adni: „phü, beh meleg van”!

Lassanként összegyűl az alapszabályok szerint, határozatképes létszám, s kiküldetik a bekövetkező idényre, a fillérestélyek állandó rendező bizott-sága.

Néhány hét múlva:

Szakad az eső. Az utcákon a sár öszinte ragasz-kodással csatlakozik a piciny cipőkhöz és a hosz-szu ruhákhoz. A hév-mérő higánya 10 és 15° közt szaladgál, Falb Rudolf kritikus napokat jósol, szeptember 10. és 20. közt írják a dátumokat. Az emberiség boldogabb része, kik nem tagjai a k-vásárhelyi jótékony nőegyesület választmányának, az ablakon kitekinteni is unják. A kevésbé boldog rész azonban köpenyt, kalapot, keztyűt ölt, kezébe veszi az esernyőt és az ég s föld egyesült vízei közt elvergődik a választmányi gyűlés helyiségéig. Most elhatároztatik mikor kezdődjék meg az idény, hány estély rendeztessék és kineveztetik a bizott-ság, mely az idény végén az estélyek tiszta jöve-delmét kiosztja azok közt, kiknek gyűjtetett. Ezek a tények azonban a fillérestély rendezésének még csupán a legtávolabbi előkészületei, a nagyobb dolog, a hét éves háboru, ezután következik.

V a s á r n a p: az állandó rendező-bizottság össze-jön, kiszemeli a következő szombati estély ren-dezőségét. Idő nyeres végett bekopogtat X. asszony-nál, azon szerény kéréssel, vállalná el az estélyen-a háziasszony tisztét. Ha X. asszony most akadá-lyozva van, megígéri egy más alkalomra s az ál-landó rendező bizottság szerencsét próbál Y. asz-szonyságnál. Y. ur azonban elvi ellensége a nő-egyesületnek, e miatt — felesége nem meri elvállalni a rendezést.

Hétfő. Z. asszony megkönyörül s a küldött-ség boldogan távozik. Elővétetik egy doboz levél-papír, tinta, toll, A. és B. kisasszonyok felkér-etnek a következő estély rendezőinek. A. kisasszony nem teheti, mert az első estélyen nem illik meg-jelenni; B. kisasszony fél, hogy megrójják, ha neve nyomtatásba kerül. Felkérletnek tehát C. és D. kisasszonyok; ők már hajlandók a rendezés elvál-

lásására s ezt a bizottság örömmel adja hírül Z. asszonynak. Levelek menesztetnek még G. és H. urakhoz, a férfi rendezők szerepének tárgyában; válasz más napra ígértetik.

Kedd. G. ur vállalkozik. H. ur azonban — ez idők szerint nincs a városban, tehát J. urat kell megpróbálni. J. ur fontos okok miatt megköszöni a megtisztelő felszólítást, de sajnálattal jelenti ki, hogy körülményei nem engedik ő nagyságaik ren-delkezésére állnia. K. ur végre udvarias levélben kedvező választ küld, s ez Z. asszonynak hasonló-képen bejelentetik.

Szerda. Most kezdődik a tulajdonképeni ren-dezés. Z. asszony értekezik C. és D. kisasszonyok-kal a műsor összeállítása tárgyában. Legelőször is felolvasás kellene. Felkérlik S. urat. Nagyon el van foglalva, nem teheti. T. ur sajnálja, de szom-baton épen el kell utaznia. R. ur, (kibez legelőbb kellett volna menni) segítségül jön s meg van a felolvasás. Jó volna egy szavaltat. E. F. kisasszo-nyok nem szoktak működni, az idő rövid, nem mernek már senkit kérni, szavaltat nem lesz. Zenei rész kellene. Q. ur felkérletik énekelni. Szerencsére nem bujhatik ki, nincs semmi meentsége. A meg-hívó nyomdára adatik, de csak holnapra lehet készen, mert ma a lapot nyomják.

Csütörtök. Készen vannak a meghívók. — Nehány sajtóhibát*) tollal kell kijavítani 3–400 példányon keresztül. Megecsimeztetnek, vidékre kiküldetnek; a városiak már csak holnap kap-hatják.

Péntek. Széküldetnek a meghívók. A kik pár órával később kapják a magukét, mint más, felfo-gadják, hogy az estélyen nem jelennek meg.

*) Talán a tollhibákat kellett kijavítani. Szedő.

az intézet nagy buzgalma igazgatójának Nagy Károlynak részletes, mindenre kiterjedő jelentése, a melynek kapcsán úgy az igazgatónak, mint az összes személyzetnek a Vajna Károly által előterjesztett iskolaszéki jelentés alapján köszönet szavaztatott a közgyűlés által. Ezután a vagyonkezelő bizottság jelentése tárgyalatott. Ebből kiemeljük, hogy az árvaház vagyona késpénzben, alapítványokban 30,705 frtot tesz, a melyből 44 árva leánya nyert ez évben gondozást, a kiknek évi fenntartása 4736 frt 55 krba került, melyhez az állam 2600 frt segélyt, a megye 400 frttal járult. A bizottságnak elismerés nyilváníttatván, utána Fejér Antal pénztáros terjesztette elő a jövő évi költségvetést, majd Vajna Károly jegyző a számvizsgáló, leltározó bizottsági jelentéseket, s más hivatalos átiratokat referálván, azok tudomásul vétettek; valamint köszönettel fogadtattak Potsa József főispánnak 25 frt, br. Szentkereszt Stephánienak 55 frtnyi, a kézdívásárhelyi takarékpénztárnak 50 frtnyi újabb, Bartók Károly polgármester és nejének 25 frtnyi alapítványai.

Elnök több előterjesztése után a vagyonkezelő bizottság elnöki tiszte töltetett be, megválasztatván e fontos tisztre, egyhangulag, dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd, a ki ez évben ideiglenes elnöksége mellett is sok hasznos szolgálatot tett az intézet anyagi ügyeinek előbbre vitele érdekében. Végül a jegyzőkönyv hitelesítésére Szentiványi Kázmér h. százados és M. Székely János igazgató-tanító fölkeretvén, a lelkes közgyűlés este 6 órakor befejeztetett, a derék, lankadatlan tevékenységű elnök báróné életésével.

Vajna Károly,
árvaházi és menedékházi jegyző.

A „Stephanie“ menedék-ház elnöki megnyitó beszéd a következő:

Tisztelt Közgyűlés!

Megint lezajlott egy év szerény intézetünk életében, melyről elmondhatjuk, hogy keletkezése óta kétségkívül ez volt a legfontosabb, de egyszerűs mind legtöbb küzdelem, legtöbb munkát okozott mindnyájunknak, kik a menedék-házhoz ragaszkodunk.

Tapasztalásból mindenki nagyon jól tudja, hogy gyakran a legnagyobb szorgalommal és kitartással végzett munkának sikere mily csekély, a reá fordított erővel szemben, miglen némelykor nagy eredményeket érünk el kevés utánjárás mellett; ösmeretes az is mindenki előtt, miszerint gyakran válik nehezebbé valamit megtartani, mint azt megszerezni. Ezen igazságokra találunk azon képben, melyet a mult közgyűlés óta menházunk élete elembe tár. Ha nem is tudunk fényes eredményeket a külvilágnak bemutatni, belvilágunk meg lehet sáfarkodásunkkal elégedve, mert lelkiismeretünk azt sugja, hogy kötelességünket bármilyen körülmények közt teljesítettük. Szolgáljon ez előre is megnyugtatóra a tisztelt közgyűlésnek, miglen megnyitómát követő

Szombat. A tanásház diszterme kitakarított, befűtött és rendbe hozatik. Este 7 óra. A háziasszony és a rendezők szivdobogva várják a vendégeket. Kilenc óra. Közönség közepes számmal, több vendégre nincs kilátás, a műsor kezdetét veszi. Fél óra alatt lejár, következik a tancz. A bandának nincs jó kedve, nem tart taktust, régi darabokat játszik; a fillérlovag nem meridirigálni, mert — mert nem tanácsos. A kisasszonyok szeretnének táncolni, de nincs kivel; a két rendező már sem táncozzal, sem buzditással nem győzi; a tánczosok pedig koszoruba ülnek, mert az első csárdást táncolni — nem chic. Lassanként mégis belemelegszünk, de mikor mindenkinek legjobb kedve volna, Pista leteszi a vonót — haza kell menni.

A pénztár megvizsgálta. Bevétel: kevés, kiadás: sok. És kisl, hogy a hét éves háboru, mint egyáltalán minden háboru — defecitál végződik.

Tisza Kálmán azt tartja és készűl is bebizonyítani, hogy a defecit még nem halálos betegség, ki lehet belőle gyógyulni. Könnyű neki onnan a bárszony székéből így beszélni! Megszavaztatja a nagy adót s megfizetjük szó nélkül. Próbálna csak meg fillérestélyek jövedelméből helyreállítani az egyensúlyt! Tudom el menne a kedve a költség-előirányzatoktól.

Fogadni mernék, ha Rothschild néhány évig fillérestélyeket rendezne a saját pénztára javára, néhány év alatt úgy tönkre jutna, mint a pinto.

Ha megengedik, bátor vagyok egy indítványtval előállani arra nézve, hogyan lehetne kissé gyarpítani az estélyek jövedelmét. A rendezőség és az egylet kérje ki természetben és tegye pénz — a kosarakat, melyeket egy-egy idényen kapnak.

különböző jelentésekből részletesen meg fog mult évi ténykedéseinket ismerkedni. Menházunk élete magában véve zajtalan, de azért korántsem kevésbé üdvös az más intézetnél. Ki fogja azt állítani, hogy a szerény ibolya nem ép akként tölti be hivatását, mint a pompás kamélia, miglen ez a nagy világ zajában, ragyogó fényben hervad el, addig a kis ibolya visszavonultan mind végig illatozik. Például hoztam fel a kis hasonlatot arra, hogy egyesek, testületek és intézetek, ha hivatásukat betöltik, megfelelnek a hozzájuk kötött várakozásnak, a mit a menedék-házról is elmondhatunk, — mely nemcsak békés hajlékába fogadja be a munkaképtelen, szegény öregeket, kirántva őket a nyomor torkából, életösszigal minden el ellátja és képpess teszi lelkeiket nyugodtan az utolsó nagytrra elkészíteni, mely a siron tuli hazába vezet, hanem ezen szerencsétlen öregekkel azon legszentebb kötelességet teljesíti, mely a gyermekek lenné szüleivel szemben, őket aggkorukban gyámolítani, betegségeikben ápolni, végórájokban halálos ágyukat megédesíteni, a szeretet és gyöngédség hatalmas ereje által.

Ezek után lehet-e nemesebb intézmény a menedék-háznál, mely pótolni igyekszik a véginégre jutott munkaképtelen öregekkel — kik e földön mindent elvesztettek — hálátlan gyermekeiket, vajmi gyakran találkoznak sajnosan olyanokkal, kiket még a törvény sem képes kötelességükre rá szorítani, mely égbe kiáltó bün bizonyára az igazságos ítélő bír által egykoron méltóan fog büntetödni.

Áldassék és dicsőíttessék a mindenható azon kiváló kegyelméért, melylyel a menedék-házat a szerencsétlen öregek bollogítására létesítették. Köszönet és elismerés pedig mindazon nemes emberbarátoknak, kik e nagy munka keresztültitele és fenntartásában tevékeny részt vettek: Pap Andrásné alelnök, Erdélyi Károly titkár, Szöcs József pénztáros, Vajna Károly jegyző, Török János orvos, az igazgató-választmány lelkes tagjai, a vagyonkezelő bizottság elnöke és tagjai, számvizsgáló bizottsági tagok, ifj. Tóth István és Pásztohy Tibor aljárásbíró, mint elnökök szintén belső elismerésünket vívták ki az általuk rendezett és kitünően sikerült mulatság által, melynek jövedelme a menház évkönyvének nyomtatási költségeire fordított. Mindnyájan méltók arra, hogy a jó Isten áldása kövesse önzéstelen szép cselekedeteikért, a mit szívünköl őhajtvá, a mai közgyűlés megnyitómát nyilvánítom.

Az „Erzsébet“ árvaleánynevelő-intézet közgyűlésének elnöki megnyitó beszéde:

Tisztelt közgyűlés!

Utolsó közgyűlésünk óta a lehető legnagyobb csapás érte árvaházunk legmagasabb védnökét, Erzsébet királyné Ő felségét, jó királyunkat, az egész királyi család, hazánkat és mindnyájunkat! Elvesztették a királyi szülők egyetlen fiókat, a haza a trónörökös (a leendő királyt). Romba

dőltek a hozzája kötött remények; gyászba borult a királyi család, gyászba a haza! Kétségbeesítő mély fájdalom töltötte el a szíveket, mert a földön vigasztalás nem létezett! Órangyalként jelent meg akkor a kétségbeesett király mellett drága védnökünk Erzsébet királyné Ő felsége és sikerült neki, a gyenge nőnek, a fájdalom sulya alatt roskadozó anyának balzsamként hatni királyi férje szívére s a legsötétebb felhőkkel borított eget megvilágítani a vallásnak fénye által!

Követésre méltó példaként áll a dicső királyi pár előttünk, kik óriási veszteségük közepette a vallás hatalmas ereje által fenn tudták magukat a kétségbeeséstől tartani és fenkölt eljárásukkal bebizonyítani azt, hogy Isten szent akarata előtt meg tudnak hajolni! Aldja meg a mindenható e magasztos királyi párt és éltesse hosszason népei holdogítására! Mi pedig, kik azon szerencsében részesülünk, hogy szerény árvaházunk legmagasabb védnökét Erzsébet királyné Ő felségét birhatjuk, lebegjen ő mindenkoron buzditó példaként előttünk, hogy a kitüntető kegyre ernyedetlen munkálkodásunk által érdemesek is lehessünk, szellemileg és anyagilag fejlesztve árvaházunk jövőjét.

Ha visszatekintünk utolsó közgyűlésünk ótai működésünkre, lelkiismeretünk nyugodt lehet, mert megtettük, mit a körülményeknél fogva tenni is lehetett! Az elér eredményekért hálá mindenekelőtt a királyunk Ő felségének, ki az állam sorsjátékban részesedést végett hozzája benyújtott kérelmünket legmagasabb signaturájával látta el, annak következtében árvaházunk az államsorsjáték tiszta jövedelméből 1/10-et nyert. Köszönet továbbá nmít. gr. Csáky Albin vall. és közokt. ügyi miniszter urnak, ki elődje árvaházunk felehetlen emlékü nagy jötevője Tréfot Agoston miniszterként nemcsak az eddigi államsegélyt kegyeskedett árvaházunknak kiutalványozni, hanem a Röck Szilárd-féle alapítvány kamatából fedezte a költségvetésünkben kitüntetett hiányt is. Nagym. gr. Széchényi Pál volt ipar és kereskedelmi miniszter hasonlólag az éventei államsegélyben kegyeskedett intézetünket részesíteni. Mindezekből a tisztelt közgyűlés be fogja látni, hogy minden kedvezőnek mutatkozó alkalom fellett árvaházunk előnyei használva, s mégis mindez nem elégséges arra, hogy annak jövőjét biztosítsa, miután alapítókéja nagyon is csekély. E czélból határozta meg a mult évi közgyűlés egy kiállítás rendezését, mely azonban a vasut megnyitásáért elnapoltatott; felesleges részletezni hogy az a kiállításra nézve mily rendkívüli nagy horderővel bírand. Felhivom tehát ez alkalommal is mindnyájunkat annak sikeres megoldása érdekében mindent elkövetni s ismerőseink körében mentől nagyobb mérvben erre befolyjni.

A fentebb elősoroltakban feltüntettem utolsó közgyűlésünk óta az anyagilag elért vívmányokat, a mi az erkölcsieket illeti, azok is megfélelték a hozzájuk kötött várakozásnak, miután növendé-

Egy statisztikus kiszámította, hogy ha azon kosarak, melyeket a nőgyelet egy fillérestély idényen kap, mind fűzfavesszőből volnának s a nőgyelet azokat elárussitná, azon idény zenedíjját behoznák a pénztárba. Nem hiszik kérem? Legyenek szivesek pár percznyi türelemmel megajándékozni és számokkal bizonyítom be.

Az illető statisztikus szerint a kiosztogatott kosarak négy főbb osztályba sorozhatók. Az első osztályt azok teszik, melyeket az urak osztogatnak a nőgyeletnek. Ezek nagyságuknál és erősebb szerkezetüknél fogva már nem is jöhetnek kosár számításba, hanem kas-oknak vehetők.

A második osztályba sorozhatók azon kosarak, melyeket leányok adnak az állandó rendező bizottság tekintélyes asszonyágainak. Ezek azon nagyobb-féle fedeles kosarakhoz hasonlíthatók, melyek minden háztartásban a bevásárlásoknál szerepelnek.

A harmadik osztályba azon kosarak jönnek, melyeket az asszonyok adnak az egyesületnek, Ezek azon kisebb-féle kosarak, melyeket különböző czélokra lehet használni — és meglehetősen osinosak is.

Végre a negyedik osztályba tartoznak a jól megokolt, kimentett és őszinte sajnálkozással nyújtott kosarak. Ezek a finom, apró kötökosárkák.

Tegyük fel már most, hogy a nőgyelet egy idény alatt kap:

25 kast á 75 kr. 18.75 frt.
20 fedeles kosarat á 90 kr. 18.— „

Atvitel: 36.75 frt

Athozat: 36.75 frt
30 kisebb kosarat á 60 kr. 18.— „
35 kötökosárkát á 1 frt 35.— „

Ezek képviselnek összesen 89.75 frt értéket.

Ide számítják még az oly kosarakat, a melyeket testületektől kap az egylet. Ilyent számítsunk pl. kettőt. Atlag 15 tagot számlálva egy testülethez, annyi mint 30 egyén, s ha ezek mind férfiak, a két kosár 30 kassal egyenlő. Ezeket azonban olcsóbban kell számítani a többiekénél, mert a kosarazásból az egyénekre kevesebb vád hárulnak.

Tehát: 30 kas á 40 kr. . . . 12.— frt
Hozzáadva az előbbi összeget 89.75 frt
Az egész lehető bevétel: 101.75 frt.

Az egylet rendez egy idényen atlag 6 fillérestélyt; ezek zenedíjját egyenként 15 frtjával számítva: 6 × 15 = 90 frt. Levonva a képzelt bevétel: 101.75 frtból a 90 frt zenedíjt, maradna még az egyletnek tiszta haszon: 11.75 frt.

Tisztelt társaság! Még csak pár szavam volna és nem veszem tovább igénybe szives figyelmüket, csak arra kérem, adjanak nekem igazat abban, hogy: 1. az ó-kor hősei csak kis Miskák a fillérestélyek rendezőihez; 2. hogy egy fillér-estély rendezése fölér a 7 éves háboruval és 3. hogy a türelem, rózsát nem terem. Ezzel szemben én az írás szavaival vigasztalom önöket és magamat, melyek szerint: türelő és szenvedőké a mennyeknek országa.

Bizony mondom önöknek, kik valaha Kézdí-Vásárhelyt fillérestélyt rendeztek és önöknek, kik e felolvasást végig hallgatták, hogy mindnyájuk együtt leszünk a paradicsomban.

keink szellemi fejlődése, a kézi munkák és gazdaszonyi teendőikben előmenetele az évi zárvisz-gán be lévő mutató, a jelenlévők a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak róla. Megjegyzendő azonban, hogy intézetünk már nemcsak az ár-válkak érezteti jótéteményét, a mennyiben nem-csak saját növendékeire terjeszti ki a női kézi munkákban, a háztartási és egészségügyi ismeretekben oktatást, hanem a város és vidék azon növendékeire is, kik elég fogékony lélekkel bírnak, a haladó kor intő szavát megértve, megszerezni azon ismereteket, melyekre minden nőnek, az el-mélet és gyakorlat terén szüksége van. A női ipar az, mely a nők foglalkozásának leghálásabb része, azon fogunk tehát lenni, hogy intézetünknek ezt is a kor igényei, vidéki szokásaink szerint fejlesz-szük, nemcsak árvaik, hanem a város és vidék növendékeinek hasznára is.

Midőn megemlékeztem a kivivott eredmények-ről, önként következik, hogy meg kell emlékeznem a nemes közreműködőkről is. Az elmúlt évben is a munkának oroszlánrésze Nagy Károly igazgató-nak jutott, ki mióta ezen nehéz állást elfoglalta, a legelismertebb méltóan szentelte idejének minden percét, kötelességének legteljesebb megoldására, minék, hogy mily kiválóan felelt is meg, arról a tisztelt közgyűlés minden tagja örvendetes tudomással bír. Fogadja tehát a derék jó igazgató mindnyájunk legbensőbb köszö-netét kedves nevével együtt, ki mint házas nő és gazdaszony minden idejét az árvaiknak ezekbeni oktatására fordítja. A leghálásabban emlékszem meg a tisztelt iskolaszék elnöke és tagjai, valamint a vagyonkezelő bizottság elnöke, annak tagjai és a számvizsgáló bizottsági tagokról is, kik mind-nyáján a legkiválóbban oldották meg nemes hiva-tásukat, nemkülönben öv. gróf Mikes Benedekné tiszteletbeli elnök, öv. Potsa Jánosné, öv. Hankó Lászlóné, id. Tóth Istvánné alelnökök, Erdélyi Károly titkár, dr. Sinkovics Ignác orvos, Vajna Károly, Székely Málvin jegyző, Fehér Antal pénztárnok, Benkő Gyula könyvelő és mindazon buzgó kezelő bizottsági tagok, kik elvállalt szép kötelemüknek meg is feleltek. Ezekben kívül mind-nyájunk elismerését vívta ki Dobay János, árva-házunk tiszteletbeli alapító tagja, ki a múlt évben is, mint sok előbbiben egy minden tekintetben fényesen sikerült mulatság rendezése által tete-mesen folyt be csekély alapítóink gyarapítására; nemkülönben Szabó Mózesné és Fehér Károly já-rásbíró, árvaházunk lelkes pártoló, kik mint el-nökök egy eredményes bál rendezése által őszinte hála-ra kötelezték mindnyájunkat. Fogadják egyen-ként és együttesen magam és a közgyűlés nevé-ben legbensőbb köszönetünket, áldja meg a min-denható önzetlen nemes cselekedeteikért, melye-ket a szegény elhagyott árva keserves könyveinek letörlesztése irányoztak, kérve jövőre is azok boldogítására tevékeny részvételüket. Valamint ahar-mat jótekonnyan frissíti meg a növényzetet, oly értelemben óhajtom, hogy őszinte szívből eredt elismerő szavaim hassanak mindnyájok szívére, általa szegény árvaházunk javára megújult erőve-l vegyék fel a nagy munkát, mely a jó Isten segítségével biztosítja mindenkorra annak jövőjét, kinek szent áldását kérve munkálkodásunkra, a mai közgyűlést ezzel megnyitottunk nyilvánítom!

Különlélek.

— **Fillérestély.** Hiában fut, fárad a fillérestély rendező bizottság, csak nem sikerül a közönséget hideg közönyéből felébreszteni. Minden estélyről diszes, de kevés számú közönséget kell konstatál-nunk. Egyik azért nem jön, mert gyásza van, a másik meg azért, mert öröme van, egyik részét a a még földben lévő cukker és krumpi, a másikat meg családi viszonyai tartják otthon. Hiában van-nak a csinos felolvasások, melyek női ajkáról két-szeres érdeket nyerne, hiában a műsor egyéb ér-dekességei; a közönség, mint makrancos gyerek, duzzogva vonul félre s ha „Malvin hugo” kedvesen össze csoportosított statisztikai adatai sem hatják és javítja meg közönségünket, bizony szűkön fogja futni a karácsoni ajándék a szegé-nyeknek. Tisztelt közönség (ide számítva jó ma-gunkat is) a javulás soha sem késő! Rukkoljunk be mindnyáján a nőgyűlet kedves, kedélyes haj-lékába. Múlt szombaton egészen a nőké volt az uralom. Nők rendeztek a nők szerepeltek és pedig azon elbájoló kedvességgel, mire csak nők képe-sek. Lelkem mindig égi gyönyörben uszik, mikor egy-egy hölgy lép a felolvasó asztalhoz s hát ha még ez a hölgy Székely Málvin kisasszony, kitől csupa szépet és szellemes dolgokat szoktunk hal-lani. Beszél paprikás-csirkéről és pedig oly jól, hogy csak amugy nyeltünk utána, beszélt rendezői mizeriákról, melyek részvétünket hívták ki, káso-ról, kosarakról, mikből nem instálunk stb. és mind ezt tette kedvesen, elragadóan s tapsaink ezuttal nagyon őszinték valának. A felolvasást mai tár-czánkban közöljük s ehhez csupán a kellemes elő-adási modort kell hozzá gondolnunk, hogy teljes képet alkothassunk. A felolvasást után Málnási Albin k. a. szép s hatásos szavaiata következett s azután kezdetét vette a táncz. Felülöztek ezen

estélyen: Benedek István örnagy 1 frt. Barabás Gyuláné, Barabás Ilonka, Szűcs Etelka 70—70 krt. Ifj. Tóth István 60 krt. Nagy Lajosné 40 krt. Szabó Mózesné, Pál Venczel, Szűcs Mózesné, Deák Ar-pád 30—30 krt. Pap Andrásné, öv. Rutkainé, Szentiványi Kázmér százados, Spitzer Dávid, ifj. Czimbalmos Ferencz, Erős Gusztáv, Szűcs S.-né, Vertán Endre 20—20 krt. Welnreiter Györgyné, Török Samu, Szenkovics Jenő, Alberty Albert 10—10 krt.

— **A kézdívásárhelyi jótékony nőegyesület legköze-lebbi fillérestélyét a közbejött országos vásár és halottak napja miatt nov. 9-én fogja megtartani.**

— **Öngyilkosság.** Egy regényes szerelmi tragedia utolsó felvonása játszódott le f. hó 20-án reggel Kézdí-Vásárhelyt. Az eset következő: felcsérná-toni Fülöp Erzsébet cseléd volt kézdívásárhelyi Cs. urnál. A szemre való ügyes széköly leány fel-lengős, regényes hajlamokat táplált szép fejében, miket urnójától elcsent regények és újságok olva-sása csak fejlesztett. A tudós cseléd megvetve cseléd társait, beleszeretett a Cs. ur tüzletében al-kalmazott egyik segédbe s szerette azt hűvel, odaadással s egy egysúlyából kibillent lélek örlt ragaszkodásával. Hiában volt a gazda intő szava, hiában a segéd elhídeglése, a szerencsétlen sze-gény leány nem tudott szerelme tárgyáról lemondani. Múlt vasárnap reggel Fülöp Erzsébet a konyha előtt sepergetett, midőn a segéd kilépett az udvarra. A leány feledve tilalmat s feledve mind-ent nyakába borult az ifjunak s esdekelve kérte, hogy menjen be vele a konyhára, mert neki fontos beszélni valója van, de a segéd nem akarva főnöke akaratával szembe szállani, hidegen ott hagyta. A leány szíve mely keservében csak annyit szolt: „no hát az Isten áldja meg” s ezzel be-ment a konyhába, hol már elő volt készítve a ha-lalos folyadék: a karbol-sav. A szerencsétlen sze-relmes bevette a mérget s pár percz múlva, mikor a háziak észrevették a dolgot, már haldoklott. — Azonnal gyógykezelés alá vették, de már nem lehetett megmenteni. A „Rudolf”-kórházban, hová időközben kiszállították, kilehelte életét.

— **A sepsiszentgyörgyi gyilkosság.** Vánca Nika Mihályt, orgyilkosok hasba szúrták s az áldozat hétfőn reggel roppant kínok között meghalt. Az esetről a következő tudósítást vettük: F. hó 19-én a tett elkövetése napján, midőn a nyomozatok folytát, a kertben a gyilkosság színhelyén láb-nyomokra talált a rendőrség, melyekről mértéket vettek fel s erőlyes nyomozás folytán sikerült a kertben talált nyomnak megfelelő csizmát Vánca Andrásnál megtalálni. Hétfőn reggel a rendőr-kapitány az őrmesterrel kiszállott az utolsó per-ceiben lévő Vánca Mihályhoz, hogy a talált csiz-mát a nyomokkal hasonlítsák össze. Mielőtt a kertbe mentek volna a rend őrei, beléptek a szo-bába, hol Vánca Mihály haldokolt; mellette volt a fia és leánya. A mint a beteg felnézett, ezen szá-vakkal fogadta a rendőr-kapitányt: „oh be jó, hogy itt van a kapitány ur, mert most emlékszem a tettesekre, tegnap a nagy fájdalom miatt nem emlékeztem.” Ennek következtében nyomban in-tézkedés tétetett a gyanúsított Muskotár István és sógorai Vánca András s Vánca József letar-tóztatása iránt. A kir. járásbíróshoz pedig azon-nal szóbeli jelentést tett a rendőrség, mert a beteg ereje perczről-perczre hanyatlott. A járásbíróshoz néhány percz alatt utban isült; de Vánca Mihály tett vallomása után néhány percz múlva meghalt.

— **Halál az oltár előtt.** Általános részvétet kel-tett egy fiatal lelkész hírtelen halála Köröspata-kon. Király János róm. kath. lelkész vasárnap dél-előtt misézett Köröspatakon s épen az oltár előtt

állott, hangosan olvasván az előirt imát, midőn egyszerre megtántorodott és egy halk sóhajás után megszűnt élni. A derék ifjú lelkész halála általános részvétet keltett egész Háromszéken.

— **Egy család tragoediája.** Móríc Józsefnek, az apagyilkos funak anyja, Móríc Andrásné és nő-évre, a 18 éves Erzsébet, mult pénteken éjjel 10 órakor, forgó-pisztolyal agyonlőtték magukat. Mikor a gyilkosságra rájöttek, már mind a kettő halva volt. A szerencsétlen család tragoediája most már teljes: a borzasztó sors most két utolsó tagját is szétmorzsolta. Az apa fia kezei között vérzett el, az anya és leánya saját kezükkel vetet-tek véget életüknek. A család utolsó tagja fölött már ki van mondva a halalos ítélet. A két szeren-csétlen nő, a ki a szörnyű dráma óta kétségbeesett küzdelmet folytatott a reája súlyosult végzet-tel és halalos remegéssel várta a fiu, a testvér szörnyű sorsának eldőlését, mely mindenképen csak gya-lázatot és megsemmisülést hozhat mindkettőjök-re. A hivatalos vizsgálat adataiból azt lehet követ-keztetni, hogy a leány lőtt először anyjára, aztán a maga életét oltotta ki.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 3301. k. i.
1889.

Hirdetmény.

Alattirt, háromszékvármegyei méltóságos báró alispán urnak 9562. sz. a. leadott ren-delete alapján, közhírré teszem, hogy az 1889. évi november hó 2-ik napján Kézdí-Vásár-hely város tanács háza nagytermében d. e. 9 órától a kilépő törvényhatósági két bizott-sági tag helyett új választás eszközöltetik, felhívom tehát azon választó jogosultakat, kik az 1889. évi országgyűlési képviselő vá-lasztójogosultak állandó névjegyzékébe fel-véve vannak, hogy a választáson jelenje-nek meg.

Kézdí-Kásárhelyt, 1889. október 19-én.

Bartók Károly,
polgármester.

2—3

Máriazelli gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

Utolérhetlen hatású az étvágytalanság, gyom-or-egyensúly, húzós lehelet, savanyú felbő-rögös, szél-rekedés (kolika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara képződés, túlságos elnyálkásodás, sárgaság, undor és hányinger esetében, megszűnt a róflást (ha az a gyomor elronkástól származik) gyomor-görögés, kemény széklet, székrekedés, az étel s itallal turterhelt gyomrot kitisztítja, elűzi a belsőreket, s egyóvít lép, vese, máj és ara-nyeres bántalmakat. — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési raktár: Brády Károly, gyógy-szerháza Kremsier (Morva ország).

Övsi! — A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok feleképen utánoztak s hamisítanak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellett használati utasítás az is fel van tüntetve, hogy az Kremsierben, Guzik H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazelli LabdacsoK. A Keménysejtés és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásúknak bizonyult labdacsoK is, széklete képen hamisítanak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremsier gyogy-szerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz után, 1 tegeres 1 frt. 20 Kr., 2 tegeres 2 frt. 20 Kr., 3 tegeres 3 frt. 20 Kr. ért. csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsoK nem titkos szerek, a gyógyható anyagoknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsoK kaphatók Kapható: Kézdí-Vásárhelyt Kovács Ferencz gyógyszerárban; Tusnádon (fűrdő) Dobay Sándor gyógyszerésznél.

2—43

Naponta friss tormás virsli!

Van szerencsém a nagy érd. közönség becses tudomására hozni, hogy Kézdí-Vásárhelyt, a Zsigmond-téren, Csiszár József ur kereskedése mellett a Szigeti-udvaron levő lakasomon **naponként saját készítményű, kitünő jó, zamatos**

FRISS TORMÁS VIRSLI

kapható. — Midőn a t. közön-ség szíves pártfogását bátor vagyok kérni, nem mulaszthatom el megjegyezni, hogy e téren, Marosvásárhelyt, szerzett 30 évi tapasztalatom, készítményem tisztasága és jóságáért kezességet nyujt. Tisztelettel

öv. Tóth Lajosné.

Naponta friss tormás virsli!

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.